

бухва между тѣхъ слѣдъ двадесетъ години въ спора имъ около прѣвода на фермана за учрѣдяване на българската епархия.

№ 4. *Възпомечаніе* — Прѣвъ пжть го срѣщамъ печатано въ „Пѣснопойче“ . . . изд. К. С. Тинтеровъ, Цариградъ 1872, с. 13—14, безъ заглавие и авторъ. Шестата строфа тукъ е дадена така:

И дума:

На слушай юноше съ вниманіе
Къмъ мене выка тайный гласъ;
Нагледай са съ възпоменаніе
Живѣе всичко до тозъ часъ.

Давамъ тая строфа както е у „Христоматията“ отъ Вазовъ и Величковъ (с. 259), отдѣго взимамъ заглавието. — Освѣтъ това въ „Пѣснопойче“ - то липсва послѣдната строфа, която сжщо взимамъ отъ „Христоматията“, дѣго слѣдъ стихотворението стои „Чинтуловъ“. — Както споменахъ вече, Н. Геровъ въ едно свое писмо отъ 1846 говори за Добреви стихове. Ето това мѣсто отъ писмото: „Кога да тръгнемъ да обидемъ Трапезицъ азъ зехъ при себе си Добреви-ти стихове. Като ъж обиколихме сичкъ-тж запряхмеся на най-высоко мѣсто и тамъ да ги прочетемъ. Наистинж азъ не четяхъ стихотвореніе (то) а чувствавахъ това, что-то пише въ него, и ѿ чудесе, кога дойдохъ до прѣдпослѣдній куплетъ, ходжа извика на джаміѣж, что е напредъ была церква св. Петка и книгата ми падна изъ ржцѣ. Азъ ся наведохъ та ъж зехъ и доклѣ слѣзохъ долу не продумахъ дума“ . . . (Арх. Н. Г. т. II. с. 940).

№ 5. *Стани, стани, юнакъ балкански* — Прѣвъ пжть го намирамъ въ руски прѣводъ у Н. В. Гербель — Поэзія славянъ . . . Спб. 1871, с. 311, прѣведено отъ Н. Бергъ подъ заглавие „Болгарская пѣсня“. — Сборникътъ на Гербель е библиографска рѣдкость, загова прѣпечатвамъ прѣвода:

Возстанъ, возстанъ, юнакъ Балкана!
Скорѣ пробудись отъ сна
И противъ лютаго Османа
Веди ты наши племена!